

BLACKBIRD

Why you wanna fly blackbird, you ain't ever gonna fly. Al in de verte hoor je het, Blackbird van Nina Simone.

Je komt dichterbij. *Cause your mama's name is lonely and you daddy's name is pain.*

Niet bang zijn, kom verder naar binnen. Het valt je op dat de muren in haar kamer vol geplakt zijn met woorden. Je kan ze niet lezen vanwege het donker. Er is licht, kaarslicht, waarom? Omdat ze er mooier uit ziet in het kaarslicht. Je kijkt rond op zoek naar foto's, want je wilt weten hoe ze eruit ziet. Er is niet één foto van haar.

Wil je een geheimpje weten? Niet doorvertellen. Zelfs zij weet niet hoe ze eruit ziet. Sterker nog: ze durft zichzelf niet in de spiegel te bekijken. Loop maar verder hoor of ben je soms bang voor het donker? Trouwens, laat de deur maar open, aangezien je straks moet gaan. Ze houdt namelijk niet van gasten die te lang blijven hangen. Of nee, ze is bang voor ze.

Het valt je op dat haar bed gemaakt is van boeken. Haar deken van plakband en haar gedachten zijn haar wekker. Nu sta je voor het raam en je kijkt naar buiten.

Daar ligt ze in het water met haar ogen dicht. Een zwarte vogel met nutteloze vleugels. Je hoort haar zingen.

And they call you little sorrow, cause you are never going to love again, so why you wanna fly blackbird? You aint ever gonna fly.

Ze doet haar ogen open en kijkt naar de maan. Ze verdwijnt langzaam onder het water terwijl ze naar de maan kijkt. Voor de eerste keer in haar leven vliegt ze.

Je tijd is op, je moet er nu uit.

Beeld: Luc Schol